

Preu de subscripció

Trimestre . . . 1'50 ptes.

Anuncis-Reclams-Avisos
a preus mòdics

Vallesana

PERIÒDIC REPUBLICÀ AUTONOMISTA

Preus d'anuncis

Una plana . 80 pts. trim.
Mitja plana. 40 > >
Quart plana 25 > >
Octau plana 15 > >
Peu de plana 10 > >

Redacció i Administració : Alfons IV, 86

Granollers, 5 novembre de 1933

Vicens Albarranch, pintor vallesà

Una colla d'amics de les arts i d'admiradors de l'obra pictòrica del ja avui nostre Vicens Albarranch, ens hem emprès la tasca d'oferir al públic granollerí un bon enfilall de quadros, que glosen quasi tots i reprodueixen reconcs i paisatges del nostre Vallès, la pàtria volguda. No fórem, àdhuc, sincers, si no proclamessim per endavant la nostra manca de títols per a segellar amb un judici crític l'obra del nostre amic i conciudadà. Potser més aviat cauríem, cas d'intentar-ho, en el mancament d'aduladora insistència, si goséssim tan sols igualar els conceptes que els acreditats crítics han emès ja en diverses ocasions dessorre les obres lliurades per Albarranch al franc i espontani judici de la crítica d'art. La fonda i admirada feina de l'amic, realitzada en ver curt espai de temps, i la cobejança que ja senten bon nombre d'iniciats joves pintors qui rondon i segueixen amb delit les petjades, ja avui fermes i segures, del nostre artista, ens han decidit a presentar a la Ciutat les belles mostres eixides, ara i suara, del seu privilegiat pinzell.

Que la cultura artística del nostre poble ens ho agraeixi i que la modèstia del nostre artista no ens faci mai retret d'aquesta gosadia.

La Comissió Organitzadora

(Del Catàleg de l'Exposició que és oberta al Casino).

* * *

Avui, que un grup d'entusiastes amics de l'obra pictòrica de Vicens Albarranch ha organitzat una exposició per a donar a conèixer al públic de Granollers la labor fecunda i admirable del nostre amic, TERRA VALLESANA s'honora en publicar el seu retrat, rendint-li així públic homenatge, no sols per la seva excel·lent feina pictòrica, sinó per l'home aimant de la nostra terra que tant bé sap plasmar en el llenç.

Hem visitat l'exposició establerta en una de les sales del Casino de Granollers. Gairebé tot ella són quadres del Vallès, signe evident de que, per damunt de l'art que tan bé cultiva, sent un amor i un carinyo vers la terra nostrada, terra que no l'ha vist néixer, però que aima com el més entusiasta vallesà.

La seva gran afició a la pintura s'ha transformat en sacerdocí. Els entusiastes a aquest art, per humils que siguin, sempre troben en ell un amic, un col·laborador i un mestre que els aconsella i que els dirigeix en els primers passos d'aquesta art difícil.

En el seu cor de ver artista hi tenen cabuda tots els sentiments nobles; el seu afany és no tenir enemics, ni enemistats sisquera; tot ho deixa i tot ho donaria per l'art.

Es desinteressat. Sols pinta per la necessitat que sent de trametre el paisatge que ha escollit, en el llenç que porta sota el braç, de blancor immaculada.

Ell no sap res de preus dels seus quadres i, si voleu fer-lo sofrir, pregunteu-li i us contestarà que ell sols pinta, i per a mercadejar us atrassará a un familiar seu.

Totes les seves iniciatives i anhels són per la propagació de l'art; sigui quin sigui, sempre el trobareu ben disposat i jamai el cansareu.

Vicens Albarranch és tot un artista: és un artista digne de la glòria que ja ha començat a acariciar; les seves obres són discutides; han estat

comparades amb les d'artistes ja consagrats i n'ha sortit molt ben qualificat. Albarranch triomfa. Reproduccions gràfiques dels seus quadres s'han escampat arreu i el seu nom s'ha consagrat com un virtuós dels arbres, dels nostres arbres, titllant-lo d'enamorat fervorós i fèrtil contemplador de la bellesa de les nostres contrades.

Tots els granollerins hem de sentir-nos joiosos de posseir en la ciutat nostrada un artista com Vicens Albarranch i hem de demostrar-li el nostre afecte sincer per posar tan alt el nom de Granollers.

TERRA VALLESANA s'honora en ésser el primer que llança al vent la idea de nomenar el pintor i amic Vicens Albarranch fill adoptiu de Granollers. Brindem ben a pler la idea i estem disposats a compartir-la amb els nostres col·legues *La Gralla* i *L'Esquellot*, periòdics eminentment granollerins, per a portar-la a altres esferes i que sigui un fet el poder honorar-nos de comptar entre els fills de Granollers el digne conciudadà i artista Vicens Albarranch.—E. GURRI DELHOM.

Tinguem seny!

Un article publicat fa alguns dies per l'il·lustre i vel·leïdós Gaziel, ens indueix a dedicar aquestes ratlles a una personalitat política, la popularitat de la qual avui està molt menys de moda que quan aquells dies d'excels sentimentalisme que precediren a la proclamació de la República.

Aquí les coses es succeeixen de forma que el temps i l'experiència no canvien la inconstància, de la qual tantes vegades havem donat proves, encimbellant fàcilment i ràpidament personatges als quals d'igual manera s'els enderroca tantost ens sentim presoners d'altra passió política.

Som un poble quina característica principal és la impressió exaltada en quant determinades circumstàncies ens fan creure que una persona reuneix aquelles virtuts que es requereixen per a ésser representant i portantveu de les nostres aspiracions. No sabem guardar la serenitat d'apreciació que ens hauria de fer tenir en compte que ahir, avui i demà no són més que uns punts en la ratlla de la vida dels pobles. Aquesta falta de criteri fonamentat i constant i la facilitat amb que ens oblidem de les coses, justifiquen la frase d'un capdill polític, de perfil semita, quan afirmava que a Catalunya el saber esperar és un factor casi decisiu per a guanyar les batalles.

Els que coneguïn el fons i les maneres del polític que al·ludim en aquest article, no han tingut mai fe en respecte les virtuts de ciutadania amb què s'ha pretengut adornar-lo. La fama i l'autoritat, els homes públics han de conquistar-les en la lluita, i al personatge en qüestió varen ungir-lo graciosament quan la Solidaritat Catalana i gairebé per sorpresa, aprofitant-se hàbilment d'un insignificant problema provincial que irritava la seva unitat marcial, i quan li faltava poc per a complir els cinquanta anys, la meitat dels quals se'ls havia passat vivint tranquil·lament i en la més completa ortodòxia, al servei de l'Estat, del mateix Estat al qual després, no sabent despendre's de certs prejudicis personals, més o menys explicables, qualificava de tirànic i opressor.

La pompositat de la seva vida representativa és manifestació clara del seu esperit i de la falta de base de les seves exaltades propagandes.

Però en els moments que hem viscut i seguim vivint, la demostració més clara de la falta de sinceritat d'aquestes propagandes i dels seus compromisos queda públicament retratada en contemplar que en el luxós palau on viu, es rendeix culte a la religió catòlica, amb tota esplendor.

Aquest fet eloqüent, exposat únicament per a fonamentar les nostres apreciacions, podrà ésser rebut per els aduldors de casa y boca del *fetichisme*, al·legant certes disposicions de caràcter particular,

però nosaltres, emparant-nos en els seus propis arguments quan tractem de justificar més d'una barrabassada, hauríem de manifestar-los que si en la història contemporània de la nostra terra hi ha inscrit un 14 d'abril de 1931, no ho ha estat pas per a servir d'excusa a hipocresies i faltes, de ferma, digna i conscient responsabilitat política i ciutadana.

Pensem seriosament en la responsabilitat que tenim contreta davant la República, i mirant enlaire, imposem-nos i tinguem seny.

Normes electorals a tenir en compte en les eleccions del dia 19 de novembre

Convocades pel Govern de la República, en el seu decret del dia 9 del corrent, les eleccions a diputats a Corts del Parlament de la República, cal tenir present que es celebraran sota les normes següents:

Regeix la llei electoral de 27 de juliol de 1933, el decret de 8 de maig de 1933 i la llei de 8 d'agost de 1907, en la part en que aquestes dues darreres disposicions no han estat modificades.

Segons càlculs, Barcelona ciutat ha d'elegir 20 diputats, 16 per majoria i 4 per minoria; Barcelona-circumscripció, 14 diputats, 11 per majoria i 3 per minoria; Tarragona, 7 diputats, 5 per majoria i 2 per minoria; Lleida, 6 diputats, 4 per majoria i 2 per minoria; Girona, 7 diputats, 5 per majoria i 2 per minoria.

Per a ésser proclamat diputat, caldrà, a més a més d'aparèixer amb el major nombre de vots vàlids escrutats, que un o diversos dels candidats hagi obtingut el mínim del 40 per 100 dels referits vots. En aquest cas, si els altres candidats haguessin obtingut un nombre de vots superior al 20 per 100 dels vàlidament escrutats i entre aquells i aquests quedés cobert el nombre total de vacants a elegir, la proclamació abastaria tots els que reünissin aquestes condicions.

Si cap dels candidats no obtingués el 40 per 100 fixat, o la totalitat de les vacants no es cobrís, segons les normes abans esmentades, es celebrarà una elecció complementària el segon diumenge després de la primera elecció, o sigui el tres de desembre vinent. En aquesta elecció complementària solament es podran computar vots a aquells candidats que en la primera votació haguessin obtingut el 8 per 100 dels vots vàlidament escrutats. Quan en la primera elecció no obtingui cap dels candidats minoritaris el 8 per 100 dels vots vàlidament escrutats, quedarà lliure l'elecció en la segona volta pels llocs vacants. Si per a la segona elecció no hi ha altres candidats amb més del 8 per 100 de vots vàlidament escrutats que el nombre just de vacants, aquells quedaran proclamats definitivament.

Seràn electors els homes i les dones majors de 23 anys i que figurin en les llistes del Cens.

Totes les operacions electorals respecte a constitució de taules, votació i escrutini, tindran lloc de la mateixa manera que en les eleccions anteriors.

Les presents normes es refereixen exclusivament a les eleccions per a diputats a Corts i no a les que han de tenir lloc per a regidors de tots els Ajuntaments de Catalunya, les quals hauran de celebrar-se d'acord amb la Llei del Parlament català de 14 d'agost d'enquany i disposicions posteriors.

Una alcaldada

En una formosa ciutat vallesana, hi havia un industrial molt trempat, que tenia un pis per a llogar. El pis no era seu, però per la raó d'ésser de família seva, ell se'n cuidava.

Un dia, un empleat municipal d'aquella vella contrada, visità l'esmentat industrial perquè li ensenyés el pis; així es féu i l'empleat, agradat del pis, enc que petitó, però suficient per a encabir-hi la seva reduïda família, tancà el tracte, demanant-li l'industrial formalitzar-lo amb un contracte d'arrendament degudament firmat per ambdues parts, quedant-se'n una còpia cada ú.

Passats uns dies, l'industrial buscà l'empleat municipal per a notificar-li que li llurés la còpia del contracte que signaren, per a canviar-la per altra que ja portava feta, i que solament mancava firmar; l'empleat municipal quedà sorprès i arronsant les espatlles, abans de firmar volgué llegir el contracte que aquell li presentava.

Les condicions que estipulava en el contracte eren diverses. En cifrem un parell per mostra: Una, en que deia que el llogater no podia establir cap negoci de venda de robes (l'industrial ho és de robes i viu en el principal de la mateixa escala) i altra en què s'obliga el llogater a no fer obres en el pis sense el consentiment del propietari o qui el representi, i, en cas d'haver de pintar, venia obligat a fer-ho fer per un cunyat de l'industrial i germà del propietari del pis esmentat, que és pintor.

L'empleat municipal, fent la rialleta de conill, plegà cuidadosament el contracte i el retornà a l'eixerit industrial, negant-se a firmar, no valguent-hi res les bones paraules que aquest li adreçava.

Passats uns dies més, el nostre simpàtic empleat municipal, ocupat en els quefers propis del seu càrrec, es vegé sorprès per un timbre per conducte del qual l'Alcaldia reclamava la seva presència. Amatent, s'aixecà del seu lloc i féu via cap allí on se'l demanava.

La primera autoritat d'aquella ciutat vallesana, assentat còmodament en un esplèndid silló, feu entrar el seu subordinat i després d'haver estudiat diverses poses, es mig ajassà en son silló, i amb mirada furiosa i veu terrible, l'invità a que firmés aquell contracte d'arrendament, que no volgué firmar quan li presentà l'industrial.

L'empleat, el més humilment que pogué, s'hi negà, dient que no volia firmar, ja que en aquell contracte se'l lligava de tal faisó que ni l'Alcalde mateix el firmaria; ell ja en tenia un de firmat i ja n'hi havia prou.

Les cròniques no diuen el que pensaria l'empleat en veure el procedir d'un Alcalde que fa servir la seva autoritat per a coaccionar un empleat amb quefers d'indole privada; més, si les cròniques no ho diuen, ho direm nosaltres: és senzillament indigne que un Alcalde cacic com aquell volgués servir un seu amic a costa de la humiliació d'una persona que, per la seva condició d'empleat, de no ésser un home enter com el que ens ocupa, hauria estat anorreat per la grapa caciquista d'un Alcalde amb faldilles.

Preguem a tots els nostres amics i simpatitzants que desitgin servir d'Interventors i Apoderats en les properes eleccions, es serveixin posar-se en contacte amb el Comité Polític del nostre Centre.

La incapacitat del nostre Ajuntament

Un cas escandalós

Havem dit i repetit mantes vegades que els homes que actualment governen a la Casa Gran s'ens presenten en la solució de multiplicat d'afers com veritables incapacitats.

La disbauxa que constantment regna per no fer cas, i més i tot per desatendre assumptes que exigeixen una urgent solució, ens els presenta com vulgars pagesos de secà que sols confien en la pluja per a salvar llurs collites.

Fa vergonya el tracte que l'actual Ajuntament ha donat i està donant al problema escolar.

La necessitat de procedir urgentment a la construcció d'escoles on encabir-hi els jovenets que vaguen pels carrers l'havem predicada constantment nosaltres i se n'han fet ressò, demés, diversos sectors de la ciutat i premsa local.

Qualsevol Ajuntament que sentís el pes de la seva dignitat, cercant els mitjans d'allí on fos, hauria procedit fa temps a la construcció d'edificis per a escoles; edificis tan senzills com es vulgués, però que reunissin les més elementals condicions de sanitat i esbarjo, condicions imprescindibles per a fer confortable l'estada dels alumnes. Doncs no, senyors; l'Ajuntament de la nostra ciutat que, ho afirmem, mai li ha passat pel cap solucionar, ni tan sols intentar solucionar el repetit problema escolar, ha tingut una gran pensada.

Fa uns tres anys, pagades amb cabals de l'Ajuntament per cert molt ben emprats—varen practicar-se al pis on antigament hi havia la Casa Bressol, unes obres que varen convertir aquell pis en digne estada del Jutjat Municipal.

Les mirades dels dirigents del nostre Municipi —i, si goséssim dir-ho, que ja pensem dir-ho un dia, ben clar i català, les mirades del xòfer municipal,— s'han dirigit a aquell piset del carrer de Corró per a cercar-hi la solució del problema escolar, i, tal dit tal fet, l'Ajuntament acordà votar la quantitat de 6,500 pessetes per a fer obres als baixos de la Casa Comunal, per tal de traslladar-hi allí el Jutjat Municipal i establir en aquell piset del carrer de Corró un *conato* de Parvulari.

Si aquell a qui aludim no hagués confós Granollers amb Gallifa o amb Gratallops, hauria pogut pensar que a la nostra ciutat, aquesta solució no es podia proposar a l'Ajuntament, per aquests dos senzills motius: per dignitat i per vergonya.

Ni els nostres nois han d'anar a una barraqueta amb una renglera de graons i sense pati, ni el Jutjat Municipal se l'ha d'enclotjar a un lloc on farà nosa a tothom, on estarà ple d'incomoditats i mancat d'independència, ni l'edifici de l'Ajuntament se l'ha de tractar amb tan-

ta manca de pietat. Un rebost està molt bé en una casa particular i una *garita* està molt bé en un pas a nivell o en una caserna, però en l'edifici de l'Ajuntament, no i no. L'autor d'aquesta pensada de pagés no pot ésser home de bon gust ni home que estimi un xic els interessos de la ciutat, i si els autors fossin els dirigents del nostre Municipi, els diem que no tenen dret a malgastar els diners comunals en forma tan baixa i capriciosa i que haurien d'alçar el seu cor un xic més alt per tal de no befar-se tan manifestament dels nostres infants, d'institucions que haurien d'ésser respectades per tothom i dels interessos dels contribuents en particular i de la ciutat tota en general.

L'Ajuntament que vingui, com primer deure i per sentit comú, haurà d'enderrocar els armaris que per a hostatjar-hi el Jutjat, s'estan construint als baixos de la Casa de la Ciutat i anar seguidament, sense defallir i amb un esperit rublert de ciutadania, a construir escoles de nova planta, netes, sanitàries i rialleres, tal com les necessiten els nostres infants i tal com les exigirem els ciutadans.

Les bromes de mal gust es van a fer a fora de Granollers; aquí, diem ben alt que no les tolerarem i a aquell a qui al·ludim i que talment sembla sord a les nostres suggerències, li direm que comencem a pensar que s'ha equivocat de poble i que tard o dejorn aniran homes al Municipi amb un criteri tan propi, que no els permetrà oir apuntadors ni portar faldilles, aquelles faldilles de les quals ens va parlar el regidor senyor Montañà i que la manca d'una pública protesta feta a temps i en el seu lloc, ens fa creure que és certa aquella pintoresca afirmació.

La solució donada a l'Escola de Segona Ensenyança és també altra solució de pagés. Nosaltres afirmem, perquè ens consta, que l'actual Ajuntament no ha tingut el més petit interès en obtenir per a la nostra ciutat un Institut que hauria significat, tant pels escolars com per llurs pares, un sens fi d'avantatges i garanties. El que ara s'ha fet, és talment un pegat en un banc. Fer d'Alcalde no vol dir treballar vuit hores diàries repartint personalment «bons» als pobres desgraciats per tal que en el dia de demà s'els pugui demanar el vot. Fer d'Alcalde, vol dir capacitar-se de les necessitats de la ciutat i personalment apoiar-les i defensar-les, cercant els mitjans o influències necessàries per tal d'obtenir el que la ciutat reclama.

L'Alcalde de Granollers i els seus satèlits no saben fer res sense «corredors». Desgraciadament per a nosaltres —ho repetim— el nostre Ajuntament figurarà en la història granollerina amb el nom de l'AJUNTAMENT DELS «BONOS»; no ha sabut fer altra cosa. L'Alcalde i els seus amics han entès que a Granollers no pot gastar-se unes pessetes per a anar a Madrid a demanar amb veu alta i forta la creació d'un Institut que era d'inel·ludible necessitat. Han recutjat col·laboracions que els eren ofertes per a treballar pel bé de la ciutat i s'han enamorat dels segells de correus, pensant-se que aquests els portarien la solució amb una safata; en canvi, es malgasten els diners amb passejades en taxis —només cal repassar els comptes dels taxistes per a convencer-se'n;— per a fer unes obres barroeres als baixos de l'Ajuntament i tancar-hi el Jutjat Municipal, i per a fer sardanes a la Plaça.

Creiem que serà arribada l'hora de que els homes que estimin un xic Granollers, es donguin compte del desgovern i de la incapacitat que regna al nostre Municipi i vulguin donar aquesta grotesca tragèdia per acabada.

L'Ajuntament

Sessió del dia 26 d'octubre

Comença la sessió sota la presidència del senyor Camillo. Hi assisteixen els regidors senyors Montañà, Valls, Colomer, Tardà, Gual, Taberner, Bofill, Pagès, Busquets, Tió i Pineda.

Es llegida l'acta de la sessió anterior. El senyor Montañà demana la paraula i diu que és molt difícil reflexar en una acta tot el que es diu en un debat mogut; creu que s'hauria de buscar una solució a fi de que es prenguessin notes taquigràficament, puix que, de no ésser així, l'acta pot tenir un caire parcial, i a continuació demana que es facin algunes modificacions en el que fa referència al Dictamen de la Comissió de Foment respecte la urbanització de la Plaça de l'Oli. Intervenien en aquest debat els senyors Busquets i Pagès i s'aprova l'acta, acceptant les rectificacions del senyor Pagès.

El senyor Secretari fa present que hi ha pendent, de la sessió passada, una comunicació de la Federació de Municipis Catalans demanant que el Municipi s'adhereixi a ço que fa referència a la qüestió de metges titulars.

El senyor Pagès fa constar que a petició seva va quedar damunt la taula aquesta comunicació perquè creu que resultaria que en treure els metges titulars en les condicions que té fixades el Sindicat Professional de Metges sortiria gravat el pressupost, com també podrien quedar desatesos tots els serveis sanitaris. Intervenien els senyors Montañà, Tardà i Busquets i s'aprova amb el vot en contra del senyor Pagès.

S'aprova una relació de cèdules fallides, després d'unes declaracions del senyor Pagès.

A instància de dit senyor passa a la Comissió d'Hisenda una instància del senyor Josep Tàpies, director de l'orquestra La Catalana, amb una nota de serveis prestats i factures aprovades.

Es llegeixen sol·licituds de beca de l'Escola de Comerç, i, en donar el nom d'una d'elles, el senyor Pagès demana la paraula i diu: «Aquesta no ha passat per la Comissió d'Hisenda». S'acorda que hi passi.

El senyor Secretari llegeix una instància demanant una font d'aigua, i el senyor Pagès diu que es demani a la Comissió de Foment que, en estudiar aquest assumpte, n'estudiï una altra per a la barriada de l'Estació del Nord. El senyor Montañà diu que una de les coses que s'hauria de fer és buscar la manera de portar a les fonts públiques l'aigua que tenim a l'Escorxador, així l'Ajuntament, que continua pagant l'aigua a En Serra, se la podria estalviar.

CORRETGES

VICTORI

No s'estiren.

No necessita grasses de cop mena.

Poden treballar amb aigua

Garantia absoluta

Accessoris per a transmissions de tota classe
Ferreteria A. Guinart Rocabert-Granollers

Carrer Alfons IV, 29 : Telèfon 222

ACADEMIA MILITAR

Profesor Oficial d'Infanteria

Josep Díez Martín

Carrer Josep Umbert, 96

Representant: ALFONS ROCA I SENDRA

Carrer Joan Montanyà, 97

Informes gratuïts

GRANOLLERS

Són llegides diverses instàncies demanant permisos per a fer obres, i són aprovades.

S'entra a precís i preguntes: El senyor Montañà fa unes declaracions respecte unes denúncies que li féu el senyor Busquets en la sessió passada. Li contesta el senyor Busquets, fent present, entre altres coses, que la presa de contraband del senyor Cladelles, de Palou, el senyor Montañà va amenaçar el senyor Camillo que si no s'arranjava aquella qüestió en sentit favorable al dit senyor Cladelles, ell es retiraria de la majoria i dimitiria el càrrec de Tinent d'Alcalde. Nosaltres, afegí el senyor Busquets, vàrem ésser uns brètols d'ajupir-nos-hi; em penso que queda ben aclarida la personalitat i posició del senyor Montañà en aquest Ajuntament.

El senyor Montañà fa constar que ell dintre l'Ajuntament ha fet sempre una política digne. En canvi, el senyor Alcalde anava a fer una atzagaiada, treient una dona que ven castanyes fa més de quinze anys davant de can Pintasol, perquè al costat hi ha en Marededeu, que va votar-lo. Una altra injustícia anava a cometre, aquesta autoritat, contra la Gília, per a privar-la de vendre, en la nit de Nadal, i gràcies a l'ajut d'alguns companys, que varen fer honor a la seva persona, no es va permetre que el senyor Camillo cometés aquests atropells.

Un altre cas que demostra la imprudència de la política del senyor Busquets, és que dit senyor permeté denunciar el senyor Avellana per la retenció d'una quantitat de blat.

El mateix senyor Montañà fa present que diferents vegades ha demanat un certificat, que no se li ha entregat, de la relació de fallits, en la qual hi consta el senyor Alcalde, la qual cosa creu ell que incapacita el senyor Camillo d'exercir el càrrec d'alcalde i de regidor. Prega al senyor Alcalde que, per prudència i sobre tot pera donar exemple a la gent que es nega a pagar, deixi el càrrec fins que aquest assumpte estigui resolt.

El senyor Alcalde li contesta dient que no deu res a l'Ajuntament.

Intervé el senyor Pagès, lamentant-se que el senyor Montañà no hagi fet aquestes acusacions fins ara, quan sabia que hi havia una minoria amb la qual podia comptar per totes les coses justes. En el que fa referència a la relació de fallits, diu: «Abans d'entrar a sessió vaig mirar dita relació i vertaderament hi havia el senyor Alcalde i alguns altres que estan en condicions de pagar». «Vaig proposar que quedés sobre la taula perquè els consellers ho estudiessin; i la petició fou denegada; es passà a votació, votant en contra únicament la minoria».

El senyor Taberner es lamenta d'aquestes discussions tan personals i diu que més valdria dedicar-se a les seves activitats en benefici del poble.

Contesta el senyor Alcalde dient: «Tothom sap qui és el senyor Montañà i qui som nosaltres».

I el senyor Montañà replica: «Tothom sap qui és vostè, que figura en una llista de fallits». S'aixeca la sessió a les 8:45 de la vetlla.

Els establiments que anuncien a TERRA VALLESANA col·laboren a la tasca que ens hem emprés. Es just, doncs, que en compensació, els nostres amics i lectors els afavoreixin amb llurs comandes.

Avui, diumenge, a les dotze, a la sala de l'Exposició de pintura de Vicens Albarranch, instal·lada en una de les dependències del Casino de Granollers, l'il·lustre granollerí don Josep Coma i Clapés, dissertarà sobre el tema: «Divagacions sobre l'Art».

No dubtem que una selecta concurrència acudirà a sentir la veu autoritzada de l'honorable ciutadà.

* * *

Els diaris de la capital han publicat la bona nova de que entre sis cents expositors en el saló de Tardor de Madrid, ha estat adquirit un quadre del nostre amic Vicens Albarranch i que el jurat qualificador de l'esmentat saló li ha atorgat per unanimitat el títol de Soci de Mèrit del repetit saló.

El Comité polític del Centre Radical d'Aliança Republicana comunica a tots els seus afiliats i amics que tots els dies, de 8 a 10 del vespre, estan obertes les Oficines Electorals instal·lades en aquest Centre, on poden consultar qualsevol dubte i tot quant faci referència a les properes eleccions.

ESPECTACLES (1)

Majestic

Dijous, dissabte i diumenge, dies 26, 28 i 29 del proppassat octubre, es projectà en aquest popular saó un selecte i escollit programa de cinema. Els films que principalment integraven el programa eren «Alma libre» i «Claro de luna».

La primera fou el que ens agradà més. És una magnífica producció dramàtica de la «Metro», dirigida per Clarence Brown i interpretada pels renomats artistes Norma Shearer, Lionel Barrymore i Clark Gable.

Es un film que ja havíem vist a Barcelona; així i tot, ens agradà de tornar a veure'l. El treball insuperable dels seus intèrprets no cansa; la bellesa de la seva fotografia res té que desitjar i és estupendament dirigida; la barreja de l'aristocràcia amb els «gansters» no té res de repugnant i fins es fa simpàtic l'amor foll que sent Norma Shearer pel cap de la banda, Clark Gable.

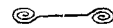
Lionel Barrymore, l'artista per excel·lència, fa una vertadera creació del rol de pare de Norma; en tot el film està insuperable, però quan més ens agrada és en els moments que està embriac i en el moment del judici on ha comparegut per tal de deixar en bon lloc l'honor de la seva filla.

«Claro de luna» és un film de costums russes, on el baríton Lawrence Tibbet llueix la seva veu insuperable.

No agradà a ningú.

El dia de Tots Sants es passà de represa l'excel·lent film «Soy un fugitivo», interpretat pel formidable actor Paul Muni, i la formosa comèdia «Ha entrado un fotógrafo», per James Cagney, jove actor que no havíem vist mai però que ens plagué extraordinàriament.

Una prova evident de l'importància del programa la donà el que per aquest saló desfilés nombrós públic.

Per a ahir i avui està anunciant un colossal programa parlat en espanyol amb els films «Wu li-chang», interpretada per l'excel·lent actor espanyol Ernest Vilches, i «Sevilla de mis amores», interpretada per la simpàtica parella Ramon Navarro i Conxa Montenegro.

La Revista i Dibuixos amenitzen aquest selecte programa.

Cinema Casino

«Anda que te ondulen» i «Condenado», són els dos films de força que integraven el programa de la setmana passada en el saló cinema de la nostra primera societat recreativa.

«Condenado» és un *dramón* on tot acaba d'allò més bé. Llàstima que artistes com els que hi prenen part no siguin utilitzats en obres de més envergadura. La fotografia, regular; la direcció, discreta. Sobresurten en l'interpretació, Ronald Colman i Luis Wolheim.

Amb el que passarem uns moments deliciosos fou amb el film, ple de gràcia i simpatia, «Anda que te ondulen». El seu intèrpret principal, Fernand Gravey, conegut nostre en «El marido de mi novia», és un excel·lent artista; en tot el film aguanta el seu rol d'una manera insuperable, ple de simpatia, vulgues, no vulgues, ell amb els seus posats inimitables, fa esclafir la més franca rialla.

Mona Goya i Nina Miral, dues gentils artistes, bellíssimes i esculturals, ens captivaren pel seu encert en l'interpretació, per la seva elegància i per la seva simpatia cent per cent.

El film, ple de fina comicitat, d'aventures sentimentals i d'originals peripècies, fou seguit per l'auditori amb vertadera complaença.

En aquest saló, dimecres i dijous passat es passà un programa integrat per «Un caballero de frac», totalment parlada en espanyol per Roberto Rey, Rosita Díaz Gimeno i Glòria Guzman, que, francament, no ens digué res. Els intèrprets en treuen el màxim partit, però sobressurt Glòria Guzman.

Es un film que desdiu de la marca Paramount, acreditada per la selectivitat de les seves produccions.

«El héroe se rinde» és un film del Fair-West d'un magnífic tema passional, molt ben interpretat per Zazu Pitts i Raymon Hatton.

Ahir i avui es presenta en aquest saló, la grandiosa cinta a base del fet històric que va commoure el món, que porta per nom: «El proceso Dreyfus», interpretada per Fritz Herten, Heinrich George i Oscar Homolka.

«Madison Square Garden» és l'altre film que omple el programa, producció de la present temporada. Dels seus intèrprets, Jack Oakie, Thomas Meighan i Leila Hyams en tenim dades de que en fan una gran creació.

Dibuixos i la Revista complementen el programa.

(1) En aquesta secció sols s'hi publicaran les ressenyes dels espectacles als quals ens hagin enviat prèviament.

Esportives

FUTBOL

Campionat de Catalunya

Granollers, 2 - Sabadell, 5

L'interès que havia despertat aquest encontre va fer que el terreny de joc local es vegés com cap altre dia, curull de gent. Ja de bon matí eren molts els sabadellencs que s'havien traslladat a la nostra ciutat. Una hora abans de començar el partit ja era completament impossible de donar un pas pels carrers que condueixen al camp d'esports.

Va guanyar el Sabadell netament al Granollers, com el Granollers hauria guanyat segurament al Sabadell en el seu propi terreny en la primera volta d'aquest campionat si el fatídic àrbitre senyor Vilalta no hagués arbitrat descaradament a favor de l'equip de la Creu Alta.

El resultat, però, d'aquest encontre no reflecteix de bon tros la forma en que s'ha jugat, ja que hem de tenir en compte que el nostre davanter centre, Sastre, no s'ha vist per enlloc i el tercet defensiu local estava completament nul. Amb tot, però, el Sabadell no mereixia una victòria tan copiosa.

Començà el partit atacant el Granollers, que al cap de sis minuts aconseguia el primer gol per mitjà de Garí, en recollir una passada d'un bon servei de Lluch. Als vint minuts de joc, Gual llença una canonada fantàstica, que Mateu no pot fer res per a aturar-la; set minuts més tard, el mateix jugador sabadellenc, que estava situat en off-side, passa a Calvet, que marca el segon gol, i quan falten sis minuts per a acabar aquest primer temps, Morral tira un free-kick, que recull Gual amb el cap i introdueix la pilota a la xarxa. Acaba el primer temps amb el resultat de tres a un favorable al Sabadell.

El segon temps comença amb una embranzida dels nostres equipiers i al cap d'onze minuts Guix aconsegueix marcar el segon i últim gol per al Granollers d'un bon tret a l'angle. Quan semblava que el resultat aniria nive-

llant se i possiblement s'arribaria a l'empat, en un batibull davant de la porta de Massip, a Argemí se li escapa una ocasió magnífica de fer-ho. El Sabadell torna a reaccionar i Gual al cap de vint minuts marca el quart gol i més tard un còrner llançat per Esteve és aprofitat per Calvet, que obté el cinquè i últim gol de la tarda.

El Granollers no es dóna per vençut i fa impossibles per aminorar el resultat, la qual cosa, però, no aconsegueix.

Equips: Granollers: Mateu, Lladó, Santfeliu, Argemí, Sala, Ortuño, Lluch, Garí, Sastre, Galvany i Guix.

Sabadell: Massip, Morral, Giner, Gracia, Duran, Mota, Sangüesa, Calvet, Gual, Barceló i Esteve.

El col·legiat guipuscoà Steimborn, regular.

L'Espanyol vencé el Granollers per tres gols a zero

Malgrat el temps tempestuós, es va aplegar al camp de can Ràbia un nombrós públic per tal de presenciar aquest encontre, el qual, si no hagués estat pels dos punts que s'hi disputaven—amb la falta que ens fa un d'ells avui dia—quasi hauríem afirmat que no era cap partit de campionat. Sobretot la primera part fou d'una lentitud extremada per part de l'Espanyol i fou també una veritable casualitat que els nostres jugadors no li donessin un disgust.

En canvi en el segon temps l'Espanyol reaccionà i sense que això vulgui dir que es desfeu en proeses, aconseguí no obstant sobreposar-se als nostres i afermar la victòria amb dos nous gols. Amb tot, creiem que si els granollerins s'haguessin imposat com ho han fet altres vegades, el partit l'Espanyol no els l'hauria guanyat per un resultat com el que queda consinyat en el títol.

Fa uns quants partits—tres al menys, amb el del Júpiter—que els jugadors granollerins, exceptuant algun, no gaires—juguen amb desgana i completament desmoralitzats, i d'aquesta manera no ha de sortir-se al camp de joc, és preferible quedar-se al cafè a fer la manilla o anar al cine amb la xicota. S'ha perdut aquest partit perquè en lloc de sang, algun jugador del nostre equip té orxata a les venes, i, com és natural, no sent el foc ni el coratge que ha de sentir en aquells moments. I, prou per avui; dia vindrà que parlarem extensament de l'assumpte.

Arbitrà Castarlenas i els equips es van arrengher així:

Espanyol: Martorell, Oro, Pérez, Soler, Layola, Cristià, Prat, Edelmiro II, Iriondo, Edelmiro I i Serra.

Granollers: Gallofré, Santfeliu, Lladó, Argemí, Sala, Torras, Lluch, Garí, Vila, Galvany i Guix.

Al cap de vint minuts del primer temps, Soler centra damunt la porta i Iriondo aprofita d'una capcinada per a marcar el primer gol i acaba el primer temps amb aquest resultat.

Al cap de deu minuts de la segona part, degut a una centrada de Serra es va produir un bat-i-bull a la porta de Gallofré, que Prat aprofita per a marcar el segon gol i vint minuts més tard el mateix Prat marca el tercer i darrer gol aprofitant un servei de Serra.

Quan sols faltava un minut per a l'acabament del partit, Garí a un metre de la porta espanyolista sense Martorell engega la bala a kic.

El Júpiter, l'Espanyol i Girona eliminen del cinquè lloc el Granollers

Com que em buscaria massa feina per una banda, i per l'altra potser em faria massa amonós amb els nostres llegidors, tirem un vel damunt dels fets ja consumats en torn de l'indència que s'ha fet al nostre club per part dels tres que encapçalen aquestes ratlles i ressenyem tan sols l'últim partit d'aquest campionat; no obstant, molt aviat procurarem parlar del fet consumat amb proves ben palpables.

Realment, en el terreny de joc seu, l'onze del Poble Nou evidencià la mateixa superioritat de joc damunt del Granollers en aquest partit com amb l'altre que va jugar en el nostre terreny.

L'equip del Júpiter és gairebé tot compost de xicots joves, com el nostre, i que són una ferma esperança per a l'esdevenidor, i es distingeixen per la seva rapidesa i habilitat.

El Granollers, que començà el campionat molt bé, ha arribat a la lí que'l com desorganitzat i donant una pobre impressió en els últims partits, i especialment en aquest no hem vist el seu joc ni aquella rapidesa tan habitual en les seves línies.

El primer temps ha decidit ja el partit: tres gols, dos lograts per Serra i per Basilio l'altre.

El quart l'ha marcat Serra en una jugada desgraciada de Gallofré, que ha estat el més dolent de tots. El Granollers, dels quatre partits últims, n'ha jugat tres sense porter.

Arbitrà Boada, regularment.

Equips: Granollers: Gallofré, Santfeliu, Lladó, Argemí, Sala, Torras, Lluch, Galvany, Garí, Vila i Guix.

Júpiter: Francàs, Claudi, Viguera, Font, Rosalench, Basili, Esteve, Perpinyà, Serra, Sala i Mas.

CLASSIFICACIO

Sabadell	23 punts.
Espanyol	20 »
Barcelona	20 »
Júpiter	15 »
Girona	11 »
Granollers	10 »
Palafrugell	8 »
Badalona	5 »

E. OTZET

Imp. Garrell : Granollers : Clavé, 25 : Teléfon 25

Envelats Artístics
de Festa Major

Robes de Fantasia : luxoses Catifes

La Enveladora
★ del Vallès ★
(XATO GRAN)

PREUS LIMITATS

Demaneu pressupostos

Josep Umbert, 69

GRANOLLERS

Fàbrica de
Sabons i Lleixiu

EL PINGUINO

EL TRIUNFO

Jaume Mora

Fàbrica: Estació Nord, 39-43

Teléfon 186 R.

Despatx: Carrer de Sastre, 1

Teléfon 186 X.

GRANOLLERS

DEMANEU SEMPRE

ORANGE CRUSH

LEGÍTIM

Fàbrica de Gaseoses i Sifons

Clotet Granollers

Plaça d'Àngel Guimerà, núm. 20

Telèfon 74

Acadèmia de Granollers

Director: Manuel Masjuan

Primera ensenyança

Nens i nenes des de quatre anys

Batxillerat

Comerç

Idiomes

Ensenyaments especials

Carrer de Blasco Ibáñez (abans Lliri), 8

GRANOLLERS

Després d'un bon dinar
I sempre i a totes hores...

Anís Picarol

Demaneu-lo a tot arreu

Fàbrica:

FRANCESC VENTURA

Plaça Maluquer i Salvador, 25
Telèfon 75

Granollers

Bar Rosquellas Cafè

(Antiga Casa Jaumet, del Liadoner)

Begudes i Refrescos

Servei de Menjars

Articles de qualitat

Polidesa en el tracte

Taller de FUSTERIA de BOI ROSQUELLAS

Prim, 334

GRANOLLERS

Telèfon 39

Centre d'específics

Farmàcia

Artur Gasset

Granollers

Cafè del Centre Radical

Francesc Bach

LICORS DE TOTES CLASSES

Carrer de Maspons

GRANOLLERS